ARGUMENTARI
VAGA GENERAL PER L'HABITATGE 11N

Gabinet Socioeconòmic de la CGT

COM S'HA D'UTILITZAR AQUEST ARGUMENTARI.

Aquest argumentari vol ajudar les persones afiliades a la CGT (o qualsevol persona que hi vulgui contribuir) a respondre, a la feina, a l'assemblea, a les veïnes o a les amigues, els dubtes reals sobre la vaga general per l'habitatge del pròxim 11 de novembre. La idea de fons és que l'encariment de l'habitatge és un problema per a les treballadores i els treballadors que, juntament amb les pujades de l'IPC, perjudica uns salaris estancats des de fa anys i dificulta no tan sols l'accés a una llar, sinó també poder gaudir d'una vida plena i saludable tot i tenir feina.

1 PER QUÈ M'AFECTA, A MI?

Què té a veure l'habitatge amb la meva feina?

Tot

Accedir a un habitatge digne és una necessitat per a tothom. Però l'habitatge s'ha convertit en un luxe. El seu preu ha pujat un 33% des del 2021 i un 88% en els darrers deu anys, però els nostres salaris no creixen al mateix ritme. Cada vegada costa més accedir a un habitatge, fins i tot tenint feina. Cada augment salarial que aconseguim en un conveni se'l queda el propietari abans que en notem els efectes. Per això també lluitem per aquesta qüestió des del sindicat.

Però això no afecta només la gent jove?

És cert que el problema de l'habitatge afecta especialment la gent jove, però colpeja tothom. El 13% de la població de Catalunya viu en situació d'amuntegament i moltes persones han d'abandonar els seus barris i ciutats per buscar un habitatge que es puguin permetre. Això implica més temps de desplaçament, menys temps per a les cures i una pitjor qualitat de vida. A més, l'encariment de l'habitatge castiga especialment les persones migrades i racialitzades, les persones que viuen qualsevol dissidència de gènere i les dones (el salari medià de les quals és un 15% més baix). Sense un habitatge digne no hi ha autonomia personal ni col·lectiva.

Jo ja tinc un habitatge en propietat.

Però tindràs fills, familiars o amistats que no en tinguin i per a qui això sigui un gran problema. A més, la vaga no és només per l'habitatge, sinó també contra l'encariment de la vida i l'erosió dels nostres salaris per la inflació.

2 SALARI, HABITATGE I COST DE LA VIDA

La vaga és només per l'habitatge? No

La inflació ha fet caure els nostres salaris reals i amb prou feines hem recuperat el que hem perdut. A Catalunya, el 2025, el salari mitjà per hora encara era un 1,5% inferior al nivell del 2021 i només un 1,3% superior al del 2019. Fa més de sis anys que perdem poder adquisitiu i els salaris estan estancats, mentre les empreses disparen els marges i els beneficis. Entre el 2021 i el 2024, els marges empresarials van augmentar un 6%, i el 2025 les empreses de l'Ibex van obtenir 60.000 milions d'euros de beneficis i els dividends van créixer un 14%. A més, el 2026 la inflació torna a disparar-se.

Quant hauria de cobrar si el salari hagués pujat al ritme de la inflació?

El més probable és que molt més del que cobres ara. Vols saber com ha evolucionat el poder adquisitiu del teu salari? Entra al nostre web i fes servir la calculadora per saber si has perdut poder adquisitiu.

La inflació no ha estat un problema puntual?

No, de fet torna a pujar. No es tracta només de recuperar el poder adquisitiu perdut aquests darrers anys. Es tracta que les pujades de l'IPC, en un context de tensions globals i canvi climàtic, poden ser constants (aquest mes ha arribat al 4,5%). No volem simplement augments salarials, sinó clàusules de garantia salarial en tots els convenis que ens protegeixin automàticament de la inflació i garanteixin que no perdem poder adquisitiu.

3 PER QUÈ FER AQUESTA VAGA?

Quin sentit té aturar els centres de treball per lluitar per l'habitatge?

L'habitatge és una necessitat bàsica i la crisi habitacional afecta de ple la classe treballadora. De què serveix treballar i cobrar un sou si cada vegada costa més pagar un sostre? Els salaris baixos i els lloguers alts són les dues cares de la mateixa moneda. Per això, aquesta vaga lluita per l'habitatge, però també per recuperar poder adquisitiu i millorar les nostres condicions laborals i de vida.

Per què una vaga general i no una manifestació més?

Perquè les manifestacions del 2025 i del 2026 no han estat suficients. Allò que no s'aconsegueix al carrer es pot pressionar allà on es genera la riquesa: a la feina. Sense la nostra feina no hi ha beneficis ni rendes per cob

Serveix de res fer vaga un dia?

I tant. Les vagues feministes del 8M van canviar el debat públic en un sol dia. El que importa és tot el que construïm abans i després: seccions més fortes, gent organitzada i xarxes de suport. La vaga no és un fi, sinó un pas més en la lluita.

I no és inútil en un moment en què no hi ha Govern? Qui és l'interlocutor de les nostres demandes?

Precisament perquè els nostres problemes no poden esperar i perquè no confiem en cap partit per resoldre'ls, ens hem d'organitzar i pressionar. Sigui quin sigui el Govern després de les eleccions, si la vaga va bé, estarem en una posició més favorable per aconseguir les nostres demandes. A més, les adrecem a diferents responsables i no dubtem a assenyalar tant el Govern central, com les comunitats autònomes i els ajuntaments, així com la patronal.

Els augments salarials es negocien a escala d'empresa o de sector, en els convenis. En què hi ajuda la vaga?

Hem d'aprofitar la vaga per portar les reivindicacions pròpiament laborals als centres de treball, concretar-les a cada empresa i conveni, i enfortir l'organització col·lectiva. La vaga del 11 de novembre és una oportunitat per convertir el malestar en força organitzada: parlar amb les companyes i els companys, per exemple, de la necessitat de clàusules de garantia salarial; portar aquestes demandes als centres de treball; identificar què podem reclamar a cada empresa i conveni, i organitzar-nos per aconseguir-ho.

4 QUÈ DEMANEM?

Aquesta vaga és per l'habitatge, però també contra la pèrdua de poder adquisitiu dels salaris. Volem que viure no sigui un luxe i que la riquesa que generem es tradueixi en millors condicions de vida. Per aconseguir-ho, hem de pressionar, però també organitzar-nos als centres de treball per conquerir millores salarials i laborals.

Volem **garantir l'accés a un habitatge digne** i, per això, exigim:

- Rebaixar els preus dels lloguers i establir-hi límits efectius, evitant que les mesures s'esquivin amb lloguers per habitacions o de temporada.
- Expropiar els habitatges en mans de fons voltor i especuladors, ampliar el parc públic d'habitatge i eliminar els privilegis fiscals de les SOCIMI i d'altres vehicles d'inversió immobiliària.
- Garantir que els contractes de lloguer siguin indefinits per defecte i regular de manera efectiva els lloguers per habitacions i de temporada per evitar abusos.
- Posar fi a tots els desnonaments que es facin sense una alternativa habitacional digna, especialment quan afectin persones en situació de vulnerabilitat.

Volem **recuperar poder adquisitiu** i millorar les nostres condicions de vida amb les mesures següents:

- Pujar el Salari Mínim Interprofessional i la pensió mínima a 1.500 € mensuals, s'han de garantir uns ingressos suficients per unes condicions de vida dignes.
- Incloure clàusules de garantia salarial en tots els convenis per evitar que la inflació redueixi contínuament els salaris.
- Negociar complements salarials per fer front al cost de l'habitatge, ajustats a una necessitat bàsica l'encariment de la qual no queda reflectit adequadament en l'IPC.
- Aconseguir augments salarials reals i reduir la jornada sense reduir el salari, per repartir l'ocupació i millorar les nostres condicions de vida.
- Reduir la jornada laboral a 35 hores setmanals, per un millor repartiment del treball i del temps de vida sense reducció salarial.

Volem democràcia i llibertats sindicals per poder organitzar-nos i lluitar sense repressió. Per això és clau:

- Derogar la Llei mordassa, que criminalitza la protesta i afavoreix la repressió dels moviments socials i sindicals.
- Aturar la persecució de les baixes mèdiques i plantar cara a qualsevol mesura que pressioni les persones treballadores perquè vagin malaltes a la feina.

5 PORS I DUBTES PRÀCTICS

És legal una vaga per l'habitatge? Si

La vaga és un dret fonamental (art. 28.2 de la Constitució). El Tribunal Constitucional (STC 11/1981) empara les vagues en defensa dels interessos de les persones treballadores, encara que no vagin dirigides contra una empresa concreta. I l'habitatge és salari: afecta els interessos de la classe treballadora, no és una qüestió aliena.

Em poden acomiadar o sancionar per fer vaga? No

Fer una vaga legal no extingeix el contracte (art. 6 del RDL 17/1977). Un acomiadament o una sanció per fer vaga és nul perquè vulnera un dret fonamental (art. 55.5 de l'ET). Si algú rep pressions, que es posi en contacte amb el sindicat.

He d'avisar l'empresa? No

El preavís legal el fa el sindicat convocant. Tu no has de comunicar res abans, i l'empresa no et pot obligar a dir si faràs vaga.

Quant em descomptaran?

El salari d'aquell dia i la part proporcional del descans setmanal i de les pagues extraordinàries. Les vacances no es toquen. Aquell dia no cotitzes a la Seguretat Social, però continues d'alta. Posa-ho en perspectiva: amb el salari mitjà, treballes uns 10 dies al mes només per pagar el lloguer. La vaga et costa un dia.

No soc de la CGT i a la feina no hi ha secció sindical. Puc fer vaga? Si

La vaga és un dret individual: s'hi pot adherir qualsevol persona treballadora inclosa en la convocatòria, estigui afiliada o no i hi hagi sindicat a la seva empresa o no.

Tinc un contracte temporal, treballo en una ETT o estic en període de prova...

Tens el mateix dret. No renovar-te el contracte o acomiadar-te durant el període de prova per haver fet vaga també és discriminatori i es pot impugnar. Precisament per això, com més gent s'aturi al mateix centre, menys assenyalada estarà cadascú.

I si em designen per als serveis mínims?

Als serveis essencials (sanitat, transport...) s'estableixen serveis mínims. Si t'hi designen, els has de complir. Però l'empresa no pot substituir les persones que fan vaga per una altra plantilla ni per personal d'una ETT.

Soc autònom/a. Com hi puc participar?

No és una vaga laboral per a tu, però pots tancar el negoci aquell dia, penjar-hi el cartell de suport i no consumir.

6 PORS I DUBTES PRÀCTICS

«És que ve molta gent de fora i per això no hi ha pisos»

Els pisos se'ls queden les persones que tenen diners per acumular-ne, no les que venen a treballar. L'encariment té molt més a veure amb el fet que l'habitatge sigui una mercaderia per especular-hi i amb la pressió del turisme i de les segones residències de persones estrangeres occidentals que venen a teletreballar o a jubilar-se. Qui ve a treballar lloga un habitatge i pateix els mateixos lloguers cars, i encara ho pateix més: és el teu company de feina, no pas la teva competència.

«Aquesta vaga és fer el joc al PSOE»

Aquesta vaga no va de donar suport a cap partit; de fet, s'oposa a tots els partits que han permès i continuen permetent la mercantilització de l'habitatge. No podem delegar la defensa de les nostres vides en els partits ni esperar que les institucions resolguin problemes que elles mateixes permeten. La nostra independència sindical vol dir que no subordinem les reivindicacions als interessos electorals de cap partit. Assenyalem no tan sols qui governa, sinó també el poder econòmic, les patronals i qui s'enriqueix a costa de les nostres vides. Hem de treballar perquè sigui una vaga de classe, construïda des de baix i per tothom; una vaga combativa que assenyali els culpables: empresaris, rendistes i polítics (del govern i de l'oposició).

«El que cal fer és construir més»

En molts llocs hi ha habitatges de sobres; el problema és l'ús que se'n fa, tot i que en altres llocs potser caldrà construir-ne més. Però, independentment de si se'n construeixen més, si l'habitatge continua sent una mercaderia, el problema no es resoldrà. Entre el 2000 i el 2008 es van construir a l'Estat espanyol una mica més de quatre milions d'habitatges. El preu es va multiplicar i la crisi posterior va deixar milions de treballadores sense feina ni llar.

«Els petits propietaris també tenen dret a guanyar-se la vida»

Ningú no hauria de tenir dret a viure a costa de la feina dels altres. L'habitatge hauria de ser un bé bàsic garantit: és l'única manera que sigui un dret real, mentre que el dret a especular no hauria d'existir. En qualsevol cas, aquesta vaga assenyala els bancs, els grans tenidors, els fons d'inversió i els governs i administracions que els serveixen.

7 QUÈ HI PUC FER, JO?

Parla'n a la feina: durant l'esmorzar o al grup de WhatsApp de la plantilla. Demana a tothom que calculi el seu poder adquisitiu amb la calculadora de la CGT.

Reparteix el tríptic a la feina, al barri o entre les amistats. Difon la vaga a les xarxes i anima la gent a adherir-s'hi.

Vine a l'assemblea o al comitè per preparar la vaga.

Munta o reforça la secció sindical al teu centre de treball: la vaga s'aguanta millor allà on hi ha gent organitzada.